

# ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ



Γενική άποψη της περιφέρειας της πόλεως της Βιθυνίας Τρίγλιας

Αθήνη  
Βουδακάκη  
Πυλάδας 31 Κάτω Τούμπρα  
54454 Θεσσαλονίκη  
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ



σελ. 2

Κοινωνικά-Εκδηλώσεις

σελ. 3



Αφήγηση της Μαρίκας Σακελλαρίδη-Παλαμάρα

σελ. 4

ΤΑ  
ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΑ ΔΕΝΤΡΑ  
ΤΩΝ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

σελ. 5



Χρυσοσοτήμια 2003

σελ. 6



ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ  
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ  
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

## Αγαπητοί μας συμπατριώτες.

Με το κείμενο αυτό επιθυμούμε να συσπειρώσουμε στο Σύλλογό μας, όλους τους Τριγλιανούς. Φοβούμαστε ότι είναι πιθανόν ορισμένοι συμπατριώτες και συμπατριώτισσές μας να μη βρίσκονται σήμερα στη ζωή. Η μνήμη όμως όλων και του καθένα χωριστά θα μείνει αιώνια και μέσα από το Σύλλογό μας εφόσον η διατήρηση και η λειτουργία του γίνουν φροντίδα όλων μας. Οι Τριγλιανοί είναι σήμερα διάσπαρτοι σε όλο τον κόσμο. Τους συνδέει όμως όλους, η κοινή καταγωγή, ο κοινός σκληρός διωγμός από την παλιά πατρίδα, η αγωνία και ο αγώνας για την προσωπική δημιουργία και ανάδειξη στις νέες πατρίδες τους.

Ο Σύλλογός μας είναι ο κρίκος που δένει όλους μας με την πατρίδα. Την πατρίδα των γονέων μας και των παππούδων μας. Και κρατάει ζωντανή ολόκληρη την κοινωνία της εποχής. Με τις παραδόσεις, τα έθιμα, την καθημερινότητα. Μέσα από το Σύλλογο μοιραζόμαστε την κοινή μας καταγωγή και αισθανόμαστε κοντά ο ένας στον άλλο σαν μια οικογένεια στην μεγάλη ελληνική κοινωνία. Για τους λόγους αυτούς, απευθυνόμαστε σε όλους εσάς που ο καθένας για διαφορετική αιτία, απομακρυνθήκατε από το Σύλλογο, αλλά και προς εσάς που είστε απόγονοι (σύζυγοι ή παιδιά) των εκλεκτών συμπατριωτών μας που δε ζουν πια και σας ζητάμε να ξαναβρεθείτε όλοι μαζί στην μεγάλη οικογένεια των Τριγλιανών. Ο Σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών, ενώνει όλους τους Τριγλιανούς και αποτελεί σημείο αναφοράς και πληροφόρησης της δραστηριότητας και της ζωής όλων των συμπατριωτών μας.

Σας προσκαλούμε να μη μείνετε έξω από την μεγάλη μας οικογένεια. Συμπληρώστε την αίτηση εγγραφής που βρίσκεται στην τελευταία σελίδα της εφημερίδας και γίνετε κι εσείς μέλη του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών. Συμμετέχετε κι εσείς ενεργά στις δραστηριότητες του Συλλόγου μας. Συνεχίστε εσείς αυτό που οι σύζυγοι και οι γονείς σας άρχισαν. Παρακινήστε κι άλλους Τριγλιανούς να ανταποκριθούν κι εκείνοι στο μεγάλο παντριγλιανό κάλεσμα.

Η εφημερίδα μας, «Τριγλιανά Νέα» στην ανανεωμένη της μορφή θα σας έρχεται κάθε τρίμηνο με όλες τις ειδήσεις και με θέματα από τη ζωή και τη δράση των Τριγλιανών.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου  
των Απανταχού Τριγλιανών

σελ. 7

Εκλογές  
παραρτήματος

σελ. 8



Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες  
Ένα σπουδαίο  
πνεύμα μας  
αποχαιρετά

σελ. 9



ΤΡΙΓΛΙΑ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ  
της φιλόλογου  
Δέσποινας  
Παρασκευά-Κράνη

# ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

## Βαπτίσεις

- Ο Λάμπρος Δημήτριος και η σύζυγος του Ελευθερία Κοτσαφτίκη βάπτισαν τον γιό τους Γεώργιο.
- Ο Ιωάννης Πατέρα και η σύζυγος του Ευστρατία Καραολάνη βάπτισαν τον γιό τους Βλάσιο.
- Ο Δημήτριος Γιobάνογλου και η σύζυγος του Παρασκευή Μουστάκα βάπτισαν την κόρη τους Ιωάννα.
- Ο Λεωνίδας Μαγνήσαλης και η σύζυγος του Άννα Καραγιάννη βάπτισαν την κόρη τους Αναστασία.
- Ο Κωνσταντίνος Βαμβακάς και η σύζυγος του Αντωνία Ραχμανίδη βάπτισαν τον γιό τους Βασίλειο.
- Ο Γρηγόριος Μοσχόβλου και η σύζυγος του Μακρίνα Αντωνιάδου βάπτισαν τον γιό τους Χρήστο.
- Ο Χρήστος Αραμπατζής και η σύζυγος του Ευθυμία Μειμαρίδη βάπτισαν τον γιό τους Αντώνιο.
- Ο Ελευθέριος Μωραιτόπουλος και η σύζυγος του Αναστασία Δελημανώλη βάπτισαν τον γιό τους Αθανάσιο.
- Ο Γλαράκης Μενέλαος και η σύζυγος του Νεκταρία Παπαλεωνίδα βάπτισαν την κόρη τους Δέσποινα.
- Ο Αναστάσιος Κοκαλάς και η σύζυγος του Μαρία Βιτλή βάπτισαν τον γιό τους Αστέριο.
- Ο Σταύρος Χαρχαράς και η σύζυγος του Σοφία Μούμογλου βάπτισαν τον γιό τους Αργύριο.

## Γάμοι

- Ο Αθανάσιος Κοντός και η Σοφία Καραμαργιόγλου
- Ο Ιωάννης Μανουσαρίδης και η Εύα Κατά
- Ο Σταύρος Μπούρπουλας και η Αργυρή Βαμβακά
- Ο Χρήστος Κακαρίκας και η Ελευθερία Μιγελίδου
- Ο Ιωακείμ Χατζηπέτρου και η Μαγδαληνή Τσομπανέλη
- Ο Πέτρος Παπαλάγγας και η Μαρία Μποίτση
- Ο Απόστολος Αρβανίτης και η Στυλιανή Βογιατζή
- Ο Αναστάσιος Παναγιωτίδης και η Αντιγόνη Αθανασιάδη
- Ο Γιάννης Μπαμπαροξής και η Ελένη Τσιαμόπουλου

## Κηδείες

(Από την αρχή της χρονιάς έως και σήμερα)

	Ετών
● Φιάκα Γερακίνα	84
● Κοκαλά Βαρβάρα	70
● Ευστάθιος Ευσταθίου	78
● Καλπάκη Ανθή	92
● Καλπάκης Βασίλειος	92
● Γκιγκιλής Δημήτριος	85
● Πετράκογλου Μαρία	77
● Κακαρίκα Παναγιώτα	94
● Κούκος Αναστάσιος	74
● Τρουπσή Βασιλική	89
● Κονταξή Αλεξάνδρα	60
● Αραγκιλής Σωτήριος	73
● Μερσινάς Κων/νος	92
● Κοτζάστραλη Αθανασία	90
● Δημητρακός Φώτης	92
● Ματζανάρης Δημήτριος	89
● Αθανασιάδου Μαρία	93
● Καραντώνη Μαρία	80
● Κομνηνός Κοσμάς	70
● Παπαλεξανδρή Ελευθερία	89
● Σγουρής Δημήτριος	72

## Δωρεές

- Η Κακκινίδου Στέλλα έδωσε 30€.
- Η Κατσαούνη Βασιλική έδωσε για το Ναό Χρυσοστόμου Σμύρνης 20€.
- Η Κοκκινίδου Στέλλα έδωσε 10€.
- Η Βαμβάκα Μορφούλα έδωσε 10€.
- Η Παπαγεωνίδα Σμαρώ έδωσε 10€.
- Η Παπαγεωργίου Χουρδάκη Ιωάννα έδωσε 10€.
- Ο Δαχκιρανλίδης Δημήτριος έδωσε αντί στεφάνου στη μνήμη του γαμπρού Κομνηνού Κοσμά 30€.
- Η Δέσποινα Αροπκίλη έδωσε στην μνήμη των γονέων της και του Θείου της Κεφάλα Ιωάννη 10€.

## ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

Ιδιοκτησία  
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Χάψα 1, 546 26 Θεσσαλονίκη  
ΤΗΛ: 2310.530.756, 2310. 538.495.

Υπεύθυνοι της εφημερίδας:

**Δημητριάδης Νίκος**  
**Σακελλαρίδης Βασίλης**

Τα ενυπόγραφα άρθρα-σημειώσεις-αναφορές δημοσιεύονται με ευθύνη του υπογράφοντος. Το Δ.Σ. δεν συμμερίζεται απαραίτητα τις απόψεις αυτές. Ανυπόγραφα άρθρα δεν θα δημοσιεύονται.

Σχεδίαση-Εκτύπωση  
**electrick** [2310.25.33.31]

## Κ Α Λ Ε Σ Μ Α - Σ Υ Ν Α Ν Τ Η Σ Η ΓΙΑ ΤΑ "ΠΡΩΤΑΚΙΑ" ΤΟΥ 1956 ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ Ν.ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Είμαστε της γενιάς του 1950 και πήγαμε στην Α' Δημοτικού το 1956. Πιστεύω ότι νιώθουμε την επιθυμία και την χαρά να ξαναδούμε σήμερα μετά από τόσα χρόνια τους συμμαθητές μας και φίλους που ξεκινήσαμε το σχολείο τότε.

Έχω έναν κατάλογο των αγοριών-κοριτσιών που εύχομαι να είναι όλοι παρόντες και υγιείς, και προτείνω να ξανασυναντηθούμε και να ξαναθυμηθούμε εκείνα τα χρόνια σε μία συνάντηση που θα ορισθεί η ημερομηνία της στην Ν.Τρίγλια.

Ελπίζω να μην ξέχασα κανέναν (είναι ευπρόσδεκτος) όπως επίσης και παιδιά προηγούμενης τάξης που έγιναν συμμαθητές μας όπως και εκείνους που άλλαξαν σχολεία.

ΑΓΑΛΗΣ ΤΑΣΟΣ	ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΣΟΦΙΑ	ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΓΕΡΑΚΙΝΑ
ΑΣΚΕΡΗ ΣΟΥΛΤΑΝΑ	ΚΟΚΑΛΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΣΑΝΤΖΕΛΗΣ ΚΩΝ.
ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ	ΚΟΚΟΤΑ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ	ΑΡΑΦΗ ΕΛΕΟΝΟΡΑ
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ	ΣΓΟΥΡΗ ΕΥΘΑΛΙΑ
ΓΛΑΡΑΚΗ ΦΑΝΗ	ΜΑΛΑΚΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	ΣΕΠΕΤΣΗ ΑΜΑΛΙΑ
ΔΕΛΗΜΑΝΩΛΗΣ ΘΑΝ.	ΜΑΣΤΡΑΛΕΞΗΣ ΤΑΣΟΣ	ΣΤΑΜΑΤΙΚΑΣ ΔΗΜ.
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΝΙΚΟΣ	ΜΕΡΣΙΝΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	ΤΡΟΥΠΤΣΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΚΑΜΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΑ	ΜΠΑΛΑΛΛΗΣ ΠΑΝΟΣ	ΤΣΙΚΙΝΑ ΕΛΕΝΗ
ΚΑΛΛΙΟΝΤΖΗ ΣΤΕΛΛΑ	ΜΠΑΛΑΛΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	ΦΙΑΚΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΚΑΡΑΣΑΒΒΑΣ ΠΑΝ.	ΠΑΡΕΣΗΣ ΦΩΤΗΣ	
	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓ.	
	ΠΑΤΕΡΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ	
	ΠΕΤΡΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑ	

Για πληροφορίες: Κος. Νίκος Δημητριάδης 6932.571.828

## Αλλαγή ιερών στην ενορία της Ν. Τρίγλιας

Την Κυριακή 6η Οκτωβρίου, ήταν η τελευταία θεία λειτουργία που τελέσανε στον Ιερό Ναό Παντοβασίλισσας Ν. Τρίγλιας οι ιερείς πατέρας Φιλόθεος και πατέρας Σπυρίδων. Ο μεν πατέρας Φιλόθεος ανέλαβε την ενορία Ν. Ραιδεστού Θεσσαλονίκης, ο δε πατέρας Σπυρίδων την ενορία Κρήνης Χαλκιδικής. Ήταν δύο ιερείς που άφησαν ένα αξιόλογο έργο και καλό όνομα στην ενορία της Ν. Τρίγλιας. Τους αγαπήσαμε πάρα πολύ και θέλω να πιστεύω και οι ίδιοι μας αγάπησαν το ίδιο. Τους παρακαλούμε, τώρα που έφυγαν, να μη ξεχάσουν την ενορία της Ν. Τρίγλιας και κάπου κάπου να μας επισκέπτονται και στις προσευχές τους να εύχονται υπέρ υγείας των απανταχού τριγλιανών, καθώς και υπερ αναπάυσεως των ψυχών των κεκοιμημένων τριγλιανών.

Το νέο μας ιερέα, πατέρα Χρυσόστομο, τον καλωσορίζουμε στην ενορία της Ν. Τρίγλιας και του υποσχόμαστε να είμαστε κοντά του και να τον βοηθάμε στο δύσκολο έργο που αναλαμβάνει.

Νικόλαος Β. Καλπάκης  
Πρόεδρος Παραρτήματος  
Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών



## Η ΑΦΗΓΗΣΗ

**Πάντα ήθελα να γράψω την ιστορία της ζωής μου. Να είχα ένα ημερολόγιο, αλλά δεν είχα ευκαιρία.**

**Και τώρα που βρίσκομαι στο τέλος της ζωής μου και όσο η μνήμη μου μου επιτρέπει και κατόπιν παράκλησης του αγαπημένου μου ανιψιού Βασίλη θα γράψω και με τα λίγα γράμματα που πρόλαβα να μάθω την ιστορία μου.**

Τελείωσα την Ε δημοτικού γιατί οι συνθήκες ήταν τέτοιες. Γεννήθηκα μέσα στον πόλεμο και δε μπόρεσα να μάθω περισσότερα γράμματα. Κατάγομαι από τη Τρίγλια της Βιθυνίας. Ονομάζομαι Μαρίκα Σακελλαρίδου Παλαμαρά.

Η πατρίδα μας είχε 5000 κατοίκους. Ήταν ένα πολύ γραφικό και παραθαλάσσιο χωριό. Είχε ωραία ρυμοτομία. Είχε ένα ποτάμι στη μέση και από το ένα μέρος και από το άλλο είχε δέντρα, μυρωδάτες ακακίες. Είχε άφθονα νερά που τρέχανε μέρα νύχτα. Ωραίες και μεγάλες εκκλησίες, μοναστήρια ωραία! Το μοναστήρι των πατέρων που είχε ζωγραφισμένη την κόλαση και τον παράδεισο και καθόμουνα και τα έβλεπα και έλεγα τι είναι αυτά.. Το μοναστήρι του Χρυσοσωτήρα που ήτανε πάνω σε ένα ωραιότατο μέρος στο βουνό ψηλά και ωραία σχολεία, εκκλησίες ωραίες, σχολεία μεγάλα με όλα τα σύγχρονα μέσα και θα ήθελα να πω ότι η εκπαίδευση ήταν πολύ προχωρημένη. Να φανταστείτε εκείνα τα χρόνια είχαμε στην Τρίγλια ημιγυμνάσιο και από την Δ τάξη δημοτικού μαθαίναμε γαλλικά, ελληνικά και τουρκικά. Επίσης είχαμε γυμναστήρια με όλα τα εφόδια της γυμναστικής και ένα πολύ ωραίο νεκροταφείο που είχε την επιγραφή με μεγάλα γράμματα απ έξω ΝΙΨΟΝ ΑΝΟΜΗΜΑΤΑ ΜΗΜΟΝΑΝ ΟΨΙΝ.

Λοιπόν, η Τρίγλια είχε βγάλει πολλούς επιστήμονες, δεσποτάδες, γιατρούς και πολύ μορφωμένους δασκάλους. Επίσης από τη Β τάξη δημοτικού μαθαίναμε μουσική με νότες και δάσκαλός μας ήταν ο κ. Κελέκης. Επίσης στο σχολείο δίνανε πολλές θεατρικές παραστάσεις όπως θυμάμαι τον Κοριολανό και άλλα. Είχε δημογεροντία με τον Κασούρη που θυμάμαι λέγανε ότι όταν ήτανε κανένα νέο στην Τρίγλια και ήθελε να το πιστέψει ο κόσμος λέγανε είτε το και ο Κασούρης με τον ωραίο του κόσμο, καλόκαρδος, γλεντζέδικος, χουβαρντάς. Εμείς σαν παιδιά παίζαμε στο μειντάνι και στις βάρκες. Θυμάμαι αν με ρωτήσετε πιο ήταν το ωραιότερο πράγμα στη ζωή σου, θα σας πω το παιχνίδι. Τίποτε άλλο! Εκεί όλα ήταν τόσο ωραία, ήσυχα και ξαφνικά μια μέρα γιατί δεν καταλάβαινα και πολλά πράγματα ήμουνα μικρή βέβαια, οι γονείς μου μας πηγαίνανε στη θάλασσα, στα παραθαλάσσια σπίτια και μαζεύονταν εκεί το βράδυ και περιμέναμε να ρθεί το υποβρύχιο στην Προποντίδα να το δουν και ξαφνικά μια μέρα μας λένε οι Τούρκοι ότι όλοι οι Έλληνες να μαζέψετε τα ρούχα σας και να τα πάτε στις εκκλησίες και θα σας πάμε για λίγες μέρες στην Προύσα. Οι λίγες μέρες έγιναν τριάμισι χρόνια στην Προύσα.

Ο μπαμπάς μου ο οποίος ήταν μουχτάρης στην Τρίγλια έμεινε τελευταίος για να παραδώσει τα κλειδιά που λένε και μαζί με τον μπαμπά μου ήσαν και της μαμάς μου η αδερφή, η οποία είχε την κόρη της πολύ μικρή, πολύ μωρό γιατί ο άντρας της πήγε στρατιώτης στους Τούρκους. Είχε και τρεις γριές μαζί της: την πεθερά της, τη μητέρα της και την αδερφή της μητέρας της γιατί και η αδερφή της μητέρας της ο γιός της πήγε και αυτός στους Τούρκους στρατιώτης. Ο Στρατής, "ο δάσκαλος", τον λέγανε. Λοιπόν, αυτές όλες τις οικογένειες



Της πήρε ο μπαμπάς μου. Πολλοί Τριγλιανοί μέινανε και λέγανε: «θα ρθουμε μαζί σου Βασίλη». Και ξεκινήσαμε νύχτα από την Τρίγλια, μας βάλανε μέσα στα κάρα και όλοι μαζί πήραμε το δρόμο για τα Μουδανιά. Αργά το βράδυ για να πάμε στα Μουδανιά περνούσαμε από μία ρεματιά. Στη ρεματιά αυτή χάσαμε τη θεία μου την Αναστασία.

## ΜΑΡΙΚΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ - ΠΑΛΑΜΑΡΑ

Αρχίζει η μαμά μου να φωνάζει: «πού είναι η Αναστασία Βασίλη, πού είναι η Αναστασία;» Αρχίζουμε να ψάχνουμε για την Αναστασία. Ο μπαμπάς μου γυρίζει πίσω και ψάχνει, πού να την βρεί; Την βρήκαμε. Είχε πάει στο πρώτο κάρο που ήταν το μωρό της και πήγε να το θηλάσει. Αλλά εμείς βάλανε κακό στο μυαλό μας. Λοιπόν μας πήγανε στα Μουδανιά και περιμέναμε όλη τη νύχτα εκεί να ρθεί το τρένο να μας πάρει για την Προύσα. Πήγαμε στην Προύσα και από κει αρχίζουν τα βάσανά μας. Από σπίτι σε σπίτι καταλήξαμε στο τέλος σε ένα αρμένικο σπίτι γιατί οι Αρμεναίοι είχαν φύγει και στα σπίτια τους βάλαν εμάς προσωρινά γιατί τον ίδιο σκοπό είχαν να μας κάνουν όπως και τους Αρμεναίους. Και το θυμάμαι πολύ καλά που αδειάζανε από τις εκκλησίες τα ρούχα των Αρμεναίων και τα πέρνανε. Λοιπόν, μέινανε σ αυτό το σπίτι. Οι οικογένειές μας, η δική μου οικογένεια, η μαμά μου, ο μπαμπάς μου και ο αδερφός μου, η θεία μου με τις γριές, τις γιαγιές που είχε και την κόρη της, του θείου μου του Θανάση η γυναίκα με τα δυο του παιδιά. Μείναμε όλοι σε ένα σπίτι και το βράδυ περνούσανε οι Τούρκοι με τα σπαθιά κάτω από τις πόρτες μας, στο δρόμο και λέγανε: «Γκιαούρηδες, θα σας σφάξουμε». Δεν έφταναν όλα αυτά, οι πείνες, οι στενοχώριες και οι φόβοι που είχαμε γιατί να σκεφτείς ότι για να βλέπουμε δεν είχαμε τίποτα ούτε πετρέλαιο, ούτε τίποτε. Με το δαδί, ανάβαμε ένα δαδί το βράδυ και βλεπόμασταν λίγο.

Λοιπόν, ήρθαν και οι αρρώστιες. Ήρθε τότε η επιδημία, ο εξανθηματικός. Αρρωσταίνει η θεία μου η Αναστασία, την πάμε στο νοσοκομείο. Όχι, πρώτα αρρώστησε η μαμά μου απο εξανθηματικό πολύ βαριάς μορφής, αφού μέχρι τρέλα της ήρθε. Λοιπόν, αρρωσταίνει και η θεία μου και ποιος θα την περιποιηθεί; Την πήγαμε στο νοσοκομείο. Μετά, αρρωστήσαμε εμείς τα παιδιά. Όλα. Ελαφρά μας βρήκε. Κατόπιν, πάει ο μπαμπάς μου ένα πρωί να δει τις γιαγιές τι κάνουν επάνω, εν τω μεταξύ η πεθερά της είχε πεθάνει πριν από καιρό. Βλέπει την μια γριά πεθαμένη. Τότε δεν υπήρχαν ούτε παπάδες, ούτε εκκλησία να τους πάνε, ούτε τίποτα. Ήρθαν, την πήραν με το κάρο τη γριά, τη θάψανε, πέρασε λίγος καιρός, όχι λίγος καιρός, την άλλη μέρα. Τη δεύτερη μέρα πεθαίνει η άλλη, η καθεαυτού γιαγιά μου. Πάει ο μπαμπάς μου, τη βρίσκει πεθαμένη και εκείνη. Τη θάψανε κι αυτήν. Μετά, πεθαίνει η θεία μου η Κατίνα η οποία ήταν πολύ νέα, αυτή που είχε τα δυο παιδιά, τα δυο αγόρια είχε: τον Πολυχρόνη και τον Παναγιώτη. Πέθανε και αυτή, τη θάψαμε και αυτή. Κατόπιν, ο άνδρας της θείας μου της Κατίνας ο οποίος ήρθε να δει την οικογένειά του, είχε πάρει άδεια από τους Τούρκους γιατί ήτανε στρατιώτης στους Τούρκους και αυτός και επειδή δεν πρόλαβε να πάει στην ώρα του, τον κήρυξαν λιποτάχτη. Τον πιάσαν, τον κλείσαν στην Πόλη σε ένα μπαλκόνι και τον άφησαν εκεί δεμένο και πέθανε εκεί. Μετά αρρωσταίνει ο μπαμπάς μου από εξανθηματικό και ποιος θα τον περιποιηθεί; Η μαμά μου με το μπαστούνι περπατούσε για να τον περιποιηθεί αλλά τον μπαμπά μου τον βρήκε πολύ βαριά και σε μια βδομάδα πέθανε. Ήρθε η θεία μου από το νοσοκομείο με τα χάλια της που είχε.

«Τι γίνεστε, τι κάνετε;». Τι να γίνουμε λέει η μάνα μου, άστα Αναστασία, λέει, πού είναι ο Βασίλης; Ήρθαν και τον πήραν με το κάρο ούτε ξέρω πού τον πήγαν. Ούτε παπάς, ούτε ψαλμωδίες, ούτε κεριά, ούτε τίποτα. Λοιπόν, οι γιαγιές πού είναι; Πήγανε εκεί που πήγε και ο Βασίλης λέει.. Η Κατίνα; Και η Κατίνα το ίδιο. Από το Θανάση πήρατε καμιά είδηση; Πάει και ο Θανάσης λέει. Σ ένα μήνα λέει τόσοι άνθρωποι να φύγουν; Ένα μήνα έλειψα από το σπίτι και να μη βρώ κανέναν εδώ;

Συνέχεια από σελίδα 3

Τι θα κάνουμε τώρα Χρυσαιγή; Τι θα κάνουμε; Τι να κάνουμε, λέει.. Έχουμε ορφανά να μεγαλώσουμε. Θα σφίξουμε τα λουριά μας και θα πάμε να δουλέψουμε να μεγαλώσουμε τα παιδιά μας. Λοιπόν, άρχισαν να κάνουν δουλειές διάφορες, ό,τι φανταστείτε έκαναν. Εν τέλει μ' άφηναν εμένα, η οποία ήμουνα μεγαλύτερη, μ' άφηναν και μου έλεγαν: «Πρόσεχε τα παιδιά Μαρίκα, τα παιδιά». Γιατί είχαμε φάμπρικες εκεί και είχαν πηγάδια μεγάλα οι φάμπρικες, μην πάει και πέσει κανένα παιδί μέσα. Και εγώ τι ήμουνα; Παιδί ήμουνα τότε, μέβαζαν το κλειδί στο λαιμό μου, το κρεμούσαν, μη μπει κανένας κλέφτης και μας ανοίξει την πόρτα και μας πάρει. Τι είχαμε; Αλλά ό,τι είχαμε, λάδι είχαμε, λίγο αλάτι, λίγο τέτοια. Όπως και ήρθε κλέφτης, μας πήρε τα πράγματά μας, τέλος πάντων εγώ έπαιρνα τα παιδιά, τι να κάνω; Παίζαμε όλη τη μέρα. Μου λέγαν μη κατεβείτε στο Λου Τζαμί κάτω στην πλατεία γιατί έχουν κρεμασμένους. Κρεμούσαν τους Αρμεναίους, τους πολιτικούς Αρμεναίους που πιάνανε, τους κρεμούσανε στο Λοτ Τζαμί στην και πλατεία. Γιατί πήγα, τους είδα εγώ, τους είχαν μια κορδέλα εδώ και εμείς γυρίζαμε και παίζαμε όπως συνήθως τα παιδιά με τα τουρκάκια εκεί και μια μέρα μου λέει τι να φάμε; Μας άφηναν ένα κομματάκι ψωμί το πρωί και ώσπου να πάνε στην αγορά αυτοί, εμείς το τρώγαμε. Μία μέρα με λέει ο Πολυχρόνης: Μαρίκα πεινάω, πεινάω. Θα πάω σε αυτό το σπίτι να γυρέψω τίποτα να φάω. Πήγαινε του λέω. Κουκούτσια παίρναμε από το δρόμο, τα σπάζαμε από τα ροδάκινα. Πήγε λοιπόν και τον δώσανε οι Τούρκοι-τούρκικο σπίτι ήτανε-τον δώσανε ένα κομματάκι ψωμί και ένα ψάρι! Αχ! Η χαρά μας δε λέγεται! Τέλος πάντων, σιγά σιγά οι γονείς μας άρχισαν να βολεύονται. Δηλαδή, ανοίξανε ένα μαγαζί στο Τσαρσί και η μαμά μου καθόταν εκεί και πουλούσε ρούχα, φερετζέδες, αλατζάδες, κάποτα, φθηνά πράγματα. Και η θεία μου πήγαινε στα χωριά και πουλούσε εκεί και έφερνε καλαμπόκι λίγο και καλαμποκάλευρο γιατί κάναμε κατσαμάκια και τέτοια. Και αρχίσαμε σιγά σιγά να τακτοποιούμαστε. Αλλά αυτό πια πέρασε πολύς καιρός. Εν τω μεταξύ ξέχασα να σε πω ότι είχαμε και της θείας μου της Κατίνας τον αδερφό, ο οποίος ήτανε γεροντοπαλικάρο και ήταν κουτσός και τον λυπηθήκαμε και αυτόν και τον είχαμε κοντά μας. Αυτός δεν έκανε τίποτα, δε μπορούσε και να δουλέψει. Ε, από το λίγο που μας είπανε θα κάνετε στην Προύσα, κάναμε τριάμισι χρόνια. Και αφήσαμε εκεί τον κόσμο μας, τα πάντα. Ταλαιπωρηθήκαμε.

Εν τω μεταξύ είπαμε για την αρρώστια που περάσαμε. Μετά όμως, αρρώστησε ο αδερφός μου ο Σταύρος. Είχανε μαλώσει τα παιδιά εκεί στη γειτονιά και ο Σταύρος ήτανε πολύ εύρωστο παιδί, γερό, παχουλό παιδί και είπε μιας γριάς τον εγγονό, τον είπε ότι είναι ο Τσακιτζής. Και η γιαγιά του θύμωσε και τον έπιασε το Σταύρο από δω, τον ζούληξε εδώ. Ήρθε η μαμά μου, πυρετός, υψηλός πυρετός το παιδί. Τι να κάνει; Παίρνει το γιατρό, λέει να το πας στο νοσοκομείο. Τα νοσοκομεία της Προύσας ήτανε πάνω σε ένα βουνό. Τον παίρνει η μαμά μου στον ώμο της να τον πάει στο νοσοκομείο. Λέει ο γιατρός το παιδί σου έχει σοβαρή αρρώστια, είναι πολύ πλούσια η αρρώστια του λέει. Θα το αφήσεις εδώ να το κάνουμε εγχείρηση. Τι να κάνει η μαμά μου, τον άφησε εκεί και μετά τον πήρε στο σπίτι, μετά την εγχείρηση. Αλλά έπρεπε να τον πηγαίνει στο γιατρό, να του αλλάζει την πληγή, να τον περιποιείται και τον φορτωνότανε στον ώμο της κάθε μέρα, τον ανέβαζε στο βουνό επάνω και τον πήγαινε στο νοσοκομείο. Και που λες, αρρώστησε ο Σταύρος ο καημένος. Η μαμά μου τον φορτωνόταν στον ώμο, τον πήγαινε ψηλά στο βουνό που ήταν το νοσοκομείο και στο δρόμο ίδρωνε και όπως ήταν ιδρωμένη-στην Τουρκία έχουν βρύσες, -οι δρόμοι μέσα ήταν γεμάτοι με βρύσες-, με νερό που έτρεχε, έπινε νερό ιδρωμένη και έκλεισε η φωνή της. Δύο χρόνια δε μιλούσε, η φωνή της δεν έβγαινε. Υπέφερε πολύ απ αυτό το πράγμα γιατί να φανταστείς σε μία τέτοια περίπτωση να έχεις έναν άρρωστο να θέλει να φάει, να θέλει γιατρούς, να θέλει όλα αυτά, ήταν δύσκολα. Εν τέλει το περάσαμε κι αυτό. Ταλαιπωρηθήκαμε πολύ στην Τρίγλια ώσπου μία μέρα μας λένε οι Τούρκοι τώρα τι έγινε, τι συνέβη; Μάθαμε ότι στο Τσανακαλέ ήρθε ο ελληνικός στόλος και φοβήθηκαν οι Τούρκοι και μας είπανε: Αντε να γυρίστε στα μέρη σας. Γυρίσαμε στην Τρίγλια, τι να βρούμε; Μια Τρίγλια κατεσταμμένη, ούτε ρούχα που πήγαμε στην εκκλησία, τίποτα δε βρήκαμε. Ήταν όλα κατεστραμμένα και αρχίσαμε απ την αρχή πάλι. Ευτυχώς ο κόσμος, οι άνθρωποι μας ήταν τόσο εργατικοί και τόσο προοδευτικοί που πέσαν με τα μούτρα στη δουλειά και άρχισαν να δημιουργούνται. Εμείς στο σπίτι μας-είχε από κάτω μαγαζί-ήταν τριώροφο. Είχε από κάτω μαγαζί και είπαν η θεία μου με τη μαμά μου να τα ανοίξουν μπακάλικο να κάνουμε καμιά δουλειά. Ανοίξαν το μπακάλικο, αλλά εμείς τα παιδιά ήμασταν όλα πεινασμένα και δεν αφήναμε τίποτα στο μπακάλικο και φαλίρησε.

Συνεχίζεται...

# ΤΑ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΑ ΔΕΝΤΡΑ ΤΩΝ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Του Βασίλη Σακελλαρίδη

Πέρασαν πολλές δεκαετίες, από τότε που οι παππούδες και οι γιαγιάδες μας, εκδιώχθηκαν από την πατρίδα τους, την Τρίγλια και αναγκάστηκαν να αναζητήσουν νέες πατρίδες και να οργανώσουν ξανά τη ζωή τους.

Πολλοί επέλεξαν να εγκατασταθούν στη σημερινή Νέα Τρίγλια, στη Χαλκιδική, άλλοι στη Ραφήνα Αττικής και άλλοι σκόρπισαν απανταχού της γης. Η μητροπολιτική Ελλάδα φτωχή και χωρίς οργάνωση τότε, πολύ λίγα μπορούσε να προσφέρει στους νέους της κατοίκους. Ο πόλεμος και τα δύσκολα μεταπολεμικά χρόνια που ακολούθησαν αφάνισαν σημαντικό μέρος του πληθυσμού, ή το οδήγησαν στην ξενιτεία για αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής. Μόνο τις λίγες τελευταίες δεκαετίες τα παιδιά και τα εγγόνια των προσφύγων ξεπέρασαν τα βασικά θέματα επιβίωσης και βλέπουν με αισιοδοξία το μέλλον.

Ο χρόνος είναι σκληρός και σβήνει τα ίχνη της ιστορίας μας. Της ιστορίας κάθε οικογένειας χωριστά. Στο πέρασμά του, εξασθενίζει τη μνήμη μας. Μας κάνει να ξεχνάμε τις φυσιογνωμίες, τα ονόματα των προγόνων μας, των συγγενών μας. Μας κάνει να ξεχνάμε τις δυσκολίες που υπέμεναν οι ίδιοι για να κρατηθούν στη ζωή. Και μοιάζει σαν να ξεκίνησε η ζωή με τη δική μας τη ζωή ξεχνώντας ό,τι πια δε θυμόμαστε καλά. Έτσι νοιώθουμε μεγαλύτερη μοναξιά, αφού θεωρούμε πια συγγενείς μόνον όσους εμείς έτυχε να γνωρίσουμε, αγνοώντας την ύπαρξη άλλων, που ο χρόνος έσβησε τους δεσμούς με το άμεσο οικογενειακό μας περιβάλλον.

Αυτά λοιπόν τα στοιχεία που αποτελούν τις μικρές ιστορίες της οικογένειάς μας, κάθε οικογένειας χωριστά, έχουμε υποχρέωση να διαφυλάξουμε και να τα μεταφέρουμε στους νεώτερους, ελπίζοντας ότι κι αυτοί όταν μετά από χρόνια έρθουν στη θέση μας θα κάνουν το ίδιο. Θα γνωρίζουν λοιπόν οι νεώτεροι την ιστορία τους, την καταγωγή τους, το γενεαλογικό τους δέντρο. Θα ξέρουν ότι αποτελούν κι αυτοί ένα μικρό κλαδί στο μεγάλο οικογενειακό δέντρο. Θα ξέρουν που ανήκουν.

Ο Σύλλογος Απανταχού Τριγλιανών, σε συνεργασία με το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, εκτιμώντας το προσωπικό ενδιαφέρον που μπορεί να έχει κάθε Τριγλιανός για την αποτύπωση του γενεαλογικού δέντρου της οικογένειάς του, όχι μόνο με ονόματα και χρονολογίες αλλά και με κάθε στοιχείο που συνοδεύει την πορεία της στο χρόνο προχωρεί σε μια προσπάθεια ανασύστασης των γενεαλογικών δέντρων των προσφύγων της Τρίγλιας.

Το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, ανέλαβε να διαφυλάξει και να παραδώσει στις επόμενες γενιές Ελλήνων, τις προσωπικές και οικογενειακές μνήμες του Ελληνισμού. Μέσα από την προσωπική ιστορία κάθε πρόσφυγα, Μικρασιάτη, Πόντιου, Ανατολικού Θρακιώτη, Κωνσταντινουπολίτη ανασυνθέτει την εικόνα της ελληνικής παρουσίας σε τόπους εκτός των σημερινών συνόρων της Ελλάδος. Το έργο αυτό θα αποτελέσει πολύτιμη κληρονομιά η οποία θα μπορεί να αξιοποιηθεί για ερευνητικούς και επιστημονικούς σκοπούς και επιπλέον θα προσφέρει στον καθένα από εμάς, την ικανοποίηση να γνωρίζει την εξέλιξη του γενεαλογικού του δέντρου.

Ο Σύλλογος Απανταχού Τριγλιανών έχει συγκεντρώσει από το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, Δελτία Καταγραφής Γενεαλογικού Δέντρου και είναι διαθέσιμα για τα μέλη του Συλλόγου που ενδιαφέρονται. Περισσότερες πληροφορίες θα λάβετε από τον κ. Σακελλαρίδη, στον Σύλλογο Απανταχού Τριγλιανών αλλά και από το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, (κος. Βαρλάς τηλ. 210-3422292) ή από την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://genealogy.ime.gr>

## Εκδηλώσεις

Νικόλαος Β. Καλπάκης  
Πρόεδρος παραρτήματος  
Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών

# Χρυσοστόμια 2003

**Πραγματοποιήθηκαν με μεγάλη επιτυχία και φέτος τα Χρυσοστόμια 2003 που διοργανώνει κάθε χρόνο ο Σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών και το παράρτημα του στη Ν. Τρίγλια.**

Από βραδύς τελέσθηκε με μέγας Εσπερινός και η περιφορά της εικόνας του Αγίου Χρυσοστόμου με συμμετοχή πλήθος κόσμου και της φιλαρμονικής του Δήμου Τρίγλιας. Το πρωί έγινε η θεία λειτουργία και αρτοκλασία υπέρ υγείας των απανταχού Τριγλιανών, από τους ιερείς της ενορίας μας πατέρα Φιλόθεο πατέρα Σπυρίδων και Ιεροδιακόνου Δημητρίου. Στη θεία λειτουργία συμμετείχε και ο πατριώτης μας Ιερομόναχος πατέρας Θεοδόσιος, και ο γέροντας τους της Μικράς Αγίας Άννας Αγίου Όρους Μοναχός Σπυρίδων.

Στον πανηγυρικό της ημέρας που εκφώνησε ο πατέρας Σπυρίδων αναφέρθηκε στη ζωή στο έργο και στο μαρτυρικό θάνατο του Ιερομάρτυρα Χρυσοστόμου Σμύρνης. Εξήρε την προσωπικότητα του Αγίου, παρουσίασε το μεγάλο εθνικό και κοινωνικό του έργο και τη μεγάλη του εκκλησιαστική προσφορά, που τον οδήγησε στο θάνατο από τη μεγάλη του αγάπη προς το ποίμνιο του, και την πατροπαράδοτη Εκκλησιαστική και Ελληνική παράδοση. Στο τέλος της θείας λειτουργίας τελέσθηκε μνημόσυνο για όλους τους νεκρούς της Μικρασιατικής καταστροφής, τους κήτορες της Ν. Τρίγλιας, Ευεργέτες και δωρητές των Τριγλιανών.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους, ο Δήμαρχος του Δήμου Τρίγλιας κ. Ιωακείμ Μήτσου με το Δημοτικό Συμβούλιο, οι βουλευτές Χαλκιδικής κ.κ. Βασίλειος Πάππας κ. Αθηναίος Φλωρίνης, ο πρόεδρος της ομοσπονδιακής προσφυγικών Σωματείων κ. Αναστάσιος Χαρισμίδης, ο Πρόεδρος του Πανχαλκιδικού Συλλόγου, ο Αριστοτέλης κ. Βρασιδάς Κυριαφίνης, τα Διοικητικά Συμβούλια Συλλόγου Απαναχού Τριγλιανών, παραρτήματος, ΚΑΠΗ, Πολιτιστικού συλλόγου Τρίγλιας και Πολιτιστικού συλλόγου Τενέδου των Αθλητικών Σωματείων και πλήθος κόσμος.

Χορωδία  
ΚΑΠΗ Ν. Τρίγλιας



Χορωδία  
Του Συλλόγου  
Σμυρναίων  
Μικρασιατών  
Νέου Κορδελιού  
Θεσσαλονίκης.



Το απόγευμα στο Πολιτιστικό Κέντρο του Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών, στην εκδήλωση που διοργάνωσε ο Σύλλογος μας σε μια κατάμεστη αίθουσα και μετά τους χαιρετισμούς που απηύθυναν ο Δήμαρχος του Δήμου Τρίγλιας κ. Ιωακείμ Μήτσου, και ο εκπρόσωπος του Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών κ. Βασίλειος Σακελλαρίδης, το λόγο πήρε ο Πρόεδρος της ομοσπονδίας προσφυγικών Σωματείων κ. Αναστάσιος Χαρισμίδης και μίλησε για τον εθνομάρτυρα Χρυσόστομο Σμύρνης όπου μας συγκίνησε όλους.

Την εκδήλωση τίμησαν και τραγούδησαν Μικρασιατικά τραγούδια, οι χορωδίες του ΚΑΠΗ Τρίγλιας, του Πολιτιστικού Συλλόγου Τενέδου και του Συλλόγου Σμυρναίων Μικρασιατών Κορδελιού Θεσ/νίκης η Αγία Φωτεινή, όπου

με τα τραγούδια τους μας θύμισαν τις αλησμόνητες πατρίδες μας.

Την εκδήλωση έκλεισε ο Πρόεδρος του παραρτήματος Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών κ. Νικόλαος Β. Καλπάκης, ο οποίος αφού ευχαρίστησε όλους όσους παραβρέθηκαν στην εκδήλωση, αναφέρθηκε στην εκδρομή προσκύνημα που πραγματοποίησαν φέτος στην παλιά Τρίγλια και στην πρώτη θεία λειτουργία, που τελέσθηκε έπειτα από 81 χρόνια στον μισογκρεμισμένο Ναό της Παντοβασίλισσας, καθώς και ο μνημόσυνο που τέλεσε στο Νεκροταφείο από τους Ιερείς μας υπέρ αναπαύσεως των ψυχών όλων των κεκοιμημένων Τριγλιανών.

Η εκδήλωση έκλεισε με δεξίωση στο σαλόνι του Πολιτιστικού Κέντρου του Συλλόγου Απαναχού Τριγλιανών.



Ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Προσφυγικών Σωματείων Ελλάδας κος Αναστάσιος Χαρισμίδης

# ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ



Στο  
εσωτερικό  
της  
Παντοβασιλίσσας



Το φύτεμα  
της ελιάς  
απο τους  
δημάρχους  
Ν. Τρίγλιας  
κ. Μήτσου  
και Π. Τρίγλιας  
κ. Καρά

Από τον  
ΔΗΜΟ ΝΕΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ  
Γραφείο Δημ. Σχέσεων

■ Φέτος το Πολιτιστικό Καλοκαίρι του Δήμου μας ξεκίνησε με την αδελφοποίηση των Δήμων Παλιάς και Νέας Τρίγλιας, στην Τουρκία, στις 25 Ιουνίου. Στην αδελφοποίηση την οποία οργάνωσε ο Δήμος συμμετείχε ο Σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών με 50 Τριγλιανούς.

Η σημαντικότερη στιγμή του ταξιδιού ήταν η λειτουργία του Ιερού Ναού της Παντοβασιλίσσας στην Παλιά Τρίγλια μετά από 81 χρόνια.

■ Στις 18 Ιουλίου το Κέντρο Πολιτιστικών Θεμάτων του Δήμου οργάνωσε μια πολύ επιτυχημένη συναυλία με τον Αγάθωνα και την κομπανία του στο αμφιθέατρο της Αγίας Παρασκευής.

■ Αμέσως μετά ξεκίνησε το εξαήμερο πολιτιστικών εκδηλώσεων του Συλλόγου Νέων, με την ευκαιρία της γιορτής της Αγίας Παρασκευής, το οποίο περιελάμβανε χορευτικά συγκροτήματα τοπικά και ξένα, θεατρικές ομάδες και βραδιά για τα παιδιά.

■ Στις 23 Ιουλίου εγκαινιάσθηκε και οργανώθηκε για πρώτη φορά στο Δήμου μας μια έκθεση αγροτικών μηχανημάτων και εργαλείων.

Η έκθεση είχε μεγάλη απήχηση στο κοινό.

Η συμμετοχή των αντιπροσώπων ήταν επίσης μεγάλη και δόθηκε η υπόσχεση ότι τον επόμενο χρόνο θα εμπλουτισθεί και θα διευρυνθεί περισσότερο.

■ Στις 28 Ιουλίου έγινε μια συναυλία με φιλανθρωπικό σκοπό την οποία διοργάνωσε το Κέντρο Πολιτιστικών Θεμάτων του Δήμου με τον Ζαφείρη Μελά και την Πίτσα Παπαδοπούλου. Τα έσοδα της συναυλίας διατέθηκαν στο Σύλλογο "Η ΑΓΑΠΗ" ο οποίος φροντίζει άτομα με αναπηρίες.

■ Στις 3 Αυγούστου οργανώθηκε από το Κέντρο Πολιτιστικών

Θεμάτων μία εξίσου πετυχημένη επίσης συναυλία, με το μουσικό σχήμα "Παλιοί Διαβάτες" στο αμφιθέατρο της Αγίας Παρασκευής.

■ Στις 3 και 8 Αυγούστου ο Σύλλογος νέων παρουσίασε ένα διήμερο πολιτιστικών εκδηλώσεων με μια θεατρική παράσταση και χορευτικά συγκροτήματα.

■ Στις 11, 12 και 13 Αυγούστου ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ν. Πλαγίων οργάνωσε και παρουσίασε 3ήμερες πολιτιστικές εκδηλώσεις στην παραλία των Ν. Πλαγίων.

■ Στις 16 Αυγούστου το Κέντρο Πολιτιστικών Θεμάτων του Δήμου Τρίγλιας οργάνωσε μια ιδιαίτερα επιτυχημένη συναυλία στην παραλία των Ν. Πλαγίων με τους γνωστούς και πολύ αγαπητούς καλλιτέχνες Γιάννη Βογιατζή και Πόπη Αστεριάδη.

■ Στις 21, 22, 23 και 24 Αυγούστου ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κρήνης παρουσίασε τις δικές του Πολιτιστικές Εκδηλώσεις στο θέατρο Άλσος της Κρήνης.

■ Στις 22 και 23 Αυγούστου ο Σύλλογος Μικρασιατών και Θρακιωτών "Τα Μικράλωνα" γιόρτασε στο εξωκλήσι των Μικραλώνων με κουρμπάλι και λαϊκό γλέντι.

■ Στις 26 Αυγούστου το Κέντρο Πολιτιστικών Θεμάτων του Δήμου μας οργάνωσε μια διεθνή συνάντηση χορευτικών συγκροτημάτων από Σκόπια, Ουγγαρία και Γεωργία.

■ Στις 30 Αυγούστου ο Πολιτιστικός Σύλλογος των Ελαιοχωριών εγκαινίασε την αίθουσα του Συλλόγου και ακολούθησε λαϊκό γλέντι. Επίσης ο Σύλλογος των Τενεδίων ταξίδεψε στο νησί της Τενέδου.

Όπως προκύπτει από τον απολογισμό των δραστηριοτήτων μας, το Πολιτιστικό Καλοκαίρι του Δήμου μας ήταν πλούσιο και γεμάτο ενδιαφέροντα για τους δημότες μας.

## ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΑΠΗ ΔΗΜΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Την Τετάρτη 1 Οκτωβρίου όπως κάθε χρόνο γιορτάσαμε στο ΚΑΠΗ του Δήμου μας την παγκόσμια ημέρα των ηλικιωμένων. Με την ευκαιρία αυτή γιορτάσαμε και τα γενέθλια του ΚΑΠΗ το οποίο έκλεισε τα 8 χρόνια λειτουργίας του από την ημέρα ίδρυσής του. Με την αμέριστη συμπαράσταση του δημάρχου μας κ. Ιωακείμ Μήτσου φέτος γιορτάστηκαν τα δύο αυτά γεγονότα με ιδιαίτερη λαμπρότητα.

Η συμμετοχή των ηλικιωμένων ήταν πρωτοφανής. Την εκδήλωση άνοιξε ο εκπρόσωπος των ηλικιωμένων στο ΚΑΠΗ κ. Σαράφης, ο οποίος κάλεσε στο βήμα τον Δήμαρχο για να χαιρετήσει την εκδήλωση και να καλωσορίσει τα μέλη. Ο Δήμαρχος δήλωσε ότι θα είναι πάντοτε στο πλευρό των ηλικιωμένων και φυσικά αυτό το έχει αποδείξει άπειρες φορές έως τώρα με την ανακαίνιση του ΚΑΠΗ, την καινούργια επίπλωση, τις καινούργιες τέντες, τις ωραιότερες φορεσιές της χορωδίας του, την οικονομική ενίσχυση στις εκδρομές του ώστε τα μέλη να περνούν όσο το δυνατόν καλύτερα. Στην εκδήλωση τραγούδησε η χορωδία του ΚΑΠΗ και αφού ο Δήμαρχος μαζί με την κ. Καραολάνη έκοψε την τούρτα των γενεθλίων του ΚΑΠΗ ξεκίνησε το γλέντι.

Στο τέλος της εκδήλωσης, ο Δήμαρχος πρόσφερε δώρα, τα οποία φύλαγε για έκπληξη, σε όλα τα μέλη του ΚΑΠΗ, και αυτά ήταν ένα πορτοφόλι για τους άντρες και μια τσάντα για τις γυναίκες. Η προσφορά αυτή ενθουσίασε όλα τα μέλη. Προσφέρθηκαν επίσης κεράσματα και αναψυκτικά σε όλους.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν ο Δήμαρχος κ. Ιωακείμ Μήτσου, ο Αντιδήμαρχος κ. Καπάνδρεας Φιλαλήθης, ο Βουλευτής του νομού μας κ. Αθηναίος Φλωρίνης, ο Πολιτευτής κ. Βαγιωνάς, Δημοτικοί Σύμβουλοι, Νομαρχιακοί σύμβουλοι, εκπρόσωποι φορέων του Δήμου μας και πλήθος κόσμου.

Το συμβούλιο του ΚΑΠΗ ευχαριστεί το Δήμαρχο και όλο το Δημοτικό Συμβούλιο για τη συμπαράσταση και τη βοήθειά τους και τους εύχεται δύναμη και επιτυχία στο έργο τους.

Γκίκογλου Τασούλα

## εκδηλώσεις Ημέρα Μνήμης

Ο Σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών και το παράρτημα του στη Ν. Τρίγλια συμμετείχαν και φέτος στον εορτασμό ημέρας μνήμης της γενοκτονίας της Μικράς Ασίας, Πόντου και Θράκης, η οποία διοργανώθηκε από την Νομαρχία Θεσ/νίκης σε συνεργασία με την Ομοσπονδία Προσφυγικών Σωματείων Ελλάδας.

Η εκδήλωση έγινε στον Ιερό Ναό Αγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης με θεία λειτουργία, μνημόσυνο, ομιλίες και καταθέσεις στεφάνων στον ανδριάντα του Εθνομάρτυρα και Ιερομάρτυρα Χρυσοστόμου Σμύρνης, παρουσία δεκάδων προσφυγικών σωματείων και πλήθος κόσμου.

## Εκλογές παραρτήματος

Σας γνωρίζουμε ότι το Παράρτημα του Συλλόγου μας στη Ν. Τρίγλια που συνεχίζει βάσει του καταστατικού μας τη λειτουργία του με περισσότερες φιλόδοξίες και με υψηλότερους στόχους, μέσα από μια μεγάλη συγκέντρωση των μελών του μελών του Συλλόγου εξέλεξε τη νέα του Διοικούσα επιτροπή που αποτελείται από τους κάτωθι:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ  
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ  
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ  
ΤΑΜΙΑΣ  
ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ  
ΜΕΛΗ

Καλπάκης Νικόλαος  
Γκίκογλου - Τσίκουτα Ελένη  
Καραγιάννη - Οικονομίδου Κανέλα  
Σπανδωνής Αντώνης  
Μόσχου Άννα  
Μήτσου Γαβριήλ  
Νυστάζος Απόστολος

Πιστεύουμε πως με τη δική σας συνεργασία, θα ευοδωθούν, κατά τον καλύτερο τρόπο, οι πολύπλευροι σκοποί του Συλλόγου και του Παραρτήματός μας στη Ν. Τρίγλια.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ



Φωτογραφία από τις εκλογές του συλλόγου

# αποχαιρετισμός

Ο Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες έχει αποσυρθεί από τη δημόσια ζωή για λόγους υγείας, πάσχει από καρκίνο στους λεμφαδένες. Η αποχαιρετιστήρια επιστολή που ακολουθεί εστάλη από τον συγγραφέα στους φίλους του:

«Αν ο Θεός μου χάριζε ένα κομμάτι ζωή ακόμα, ίσως δεν θα έλεγα όλα αυτά που σκέπτομαι, αλλά σίγουρα θα σκεφτόμουν όλα αυτά που λέω εδώ.

Θα έδινα αξία στα πράγματα, όχι γι' αυτό που αξίζουν αλλά γι' αυτό που σημαίνουν.

Θα κοιμόμουν λίγο, θα ονειρευόμουν πιο πολύ, γιατί κάθε λεπτό που κλείνουμε τα μάτια χάνουμε εξήντα δευτερόλεπτα φωτός. Θα άκουγα όταν οι άλλοι μιλούσαν

Αν ο Θεός μου χάριζε ένα κομμάτι ζωή, θα ντυνόμουν λιτά, θα ξάπλωνα στον ήλιο, αφήνοντας ακάλυπτο όχι μόνο το σώμα αλλά και την ψυχή μου.

Αν μπορούσα θα έγραφα το μίσος μου πάνω στον πάγο και θα περίμενα να βγει ο ήλιος.

Θα πότιζα με τα δάκρυα μου τα τριαντάφυλλα, για να νιώσω τον πόνο από τ' αγκάθια τους και το κοκκινωπό φιλί των πετάλων τους

Δεν θα έχανα ούτε μία μέρα χωρίς να πω στους ανθρώπους ότι αγαπώ, ότι τους αγαπώ. Θα ζούσα ερωτευμένος με τον έρωτα.

Στους ανθρώπους θα έδειχνα πόσο λάθος κάνουν να νομίζουν ότι παύουν να ερωτεύονται όταν γερνούν, χωρίς να καταλαβαίνουν ότι γερνούν όταν παύουν να ερωτεύονται!

Στο μικρό παιδί θα έδινα φτερά, αλλά θα το άφηνα να μάθει μόνο του να πετάει.

Στους γέροντες θα έδειχνα ότι τον θάνατο δεν τον φέρνουν τα γηρατειά αλλά η λήθη.

Έμαθα τόσα πράγματα από τους ανθρώπους.

Έμαθα πως όλοι θέλουν να ζήσουν στην κορυφή του βουνού, χωρίς να γνωρίζουν ότι η αληθινή ευτυχία βρίσκεται στον τρόπο με τον οποίο ανεβαίνεις την απόκρημνη πλαγιά.

Έμαθα πως όταν το νεογέννητο σφίγγει στη μικρή παλάμη του, για πρώτη φορά, το δάχτυλο του πατέρα του, το αιχμαλωτίζει για πάντα.

Έμαθα πως ο άνθρωπος δικαιούται να κοιτά τον άλλον από ψηλά μόνο όταν πρέπει να τον βοηθήσει να σηκωθεί.

Να λες πάντα αυτό που νιώθεις και να κάνεις πάντα αυτό που σκέφτεσαι.

Αν ήξερα ότι σήμερα θα ήταν η τελευταία φορά που θα σ' έβλεπα να κοιμάσαι θα σ' αγκάλιαζα και θα προσευχόμουν να γίνω ο φύλακας της ψυχής σου.

Αν ήξερα ότι αυτές θα ήταν οι τελευταίες στιγμές που σ' έβλεπα, θα έλεγα σ' αγαπώ και δεν θα υπέθετα ανόητα ότι το ξέρεις ήδη.

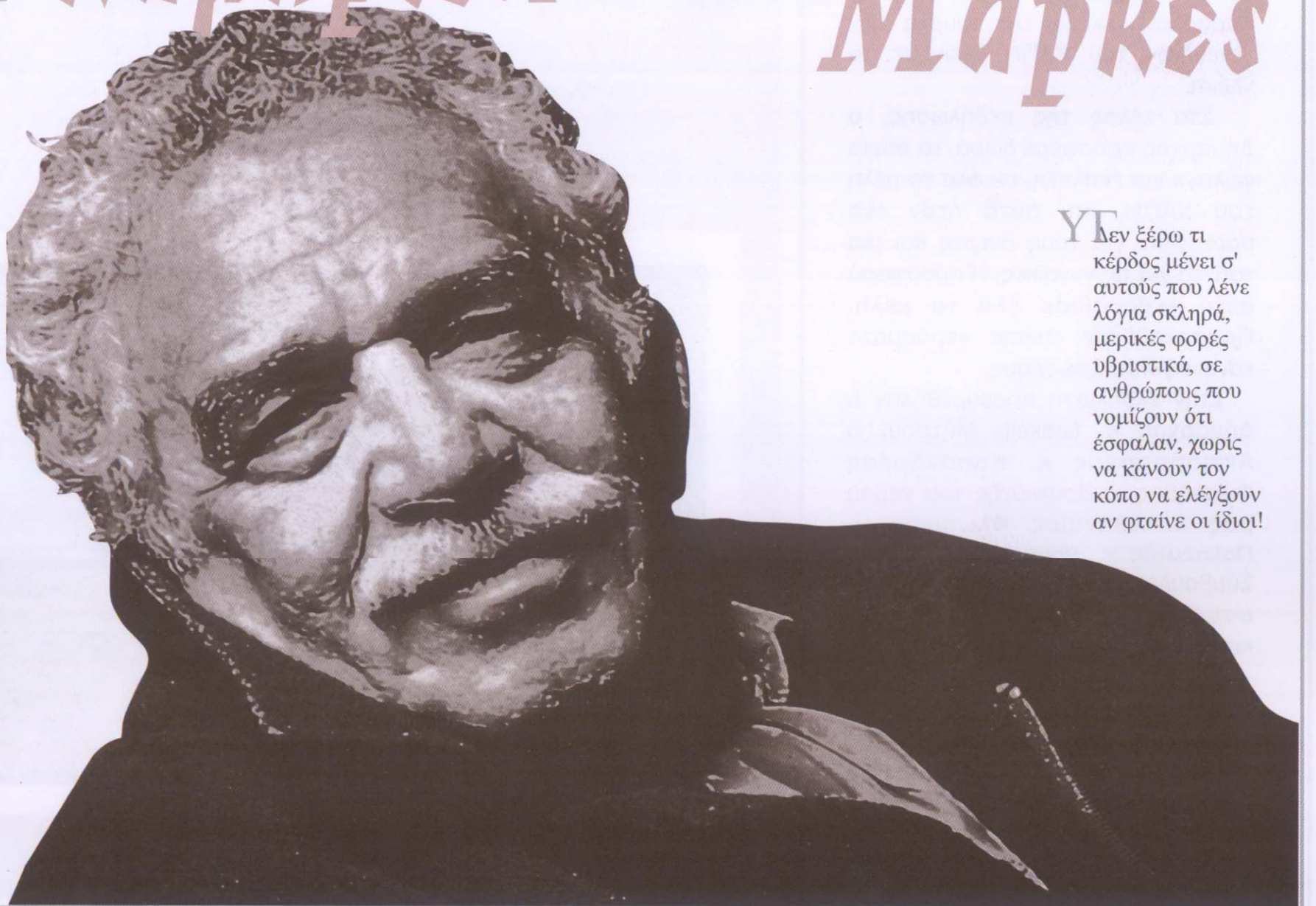
Υπάρχει πάντα ένα αύριο και η ζωή δίνει και άλλες ευκαιρίες για να επανορθώσουμε. Το αύριο δεν το έχει εξασφαλίσει κανείς, είτε νέος είτε γέρος.

Σήμερα μπορεί να είναι η τελευταία φορά που βλέπεις τους ανθρώπους που αγαπάς.

Γι' αυτό μην περιμένεις άλλο, κάν' το σήμερα, γιατί αν το αύριο δεν έρθει ποτέ, θα μετανιώσεις σίγουρα για τη μέρα που δεν βρήκες χρόνο για ένα χαμόγελο, μια αγκαλιά, ένα φιλί. Κράτα αυτούς που αγαπάς κοντά σου, πες τους ψιθυριστά πόσο πολύ τους χρειάζεσαι, αγάπα τους και φέρσου τους καλά, βρες χρόνο για να τους πεις "συγγνώμη", "συγχώρεσε με", "σε παρακαλώ", "ευχαριστώ" κι όλα τα λόγια αγάπης που ξέρεις.»

Για την αντιγραφή  
ΝΙΚΟΣ Δ.

## Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες Ένα σπουδαίο πνεύμα μας αποχαιρετά



ΥΓ Δεν ξέρω τι κέρδος μένει σ' αυτούς που λένε λόγια σκληρά, μερικές φορές υβριστικά, σε ανθρώπους που νομίζουν ότι έσφαλαν, χωρίς να κάνουν τον κόπο να ελέγξουν αν φταίνε οι ίδιοι!



ΓΝΩΡΙΜΙΑ  
με τους Αγίους πατέρας  
και τας ιεράς μονάς  
της περιοχής Τριγλείας  
της Μ. Ασίας.

# ΤΡΙΓΛΙΑ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ

Τόπος Οσίων.  
Μαρτύρων και  
ομολογητών

(3ο Μέρος)

της φιλόλογου  
Δέσποινας Παρασκευά-Κράνη

# οδοιπορικό

## 2β Πατέρες της Μονής

Στη Μονή Τριγλείας ή Παντοβασιλείσης εμόνασεν ο Όσιος Θεοδοσίος από το Δασκύλειον της Βιθυνίας, ο οποίος έζησε στα μέσα του Η' αιώνας.

Αφού σπούδασε αρκετά, επέλεξε τον μοναχικό βίο και έγινε μοναχός στην Μονή Τριγλείας. Λόγω της αρετής που επέδειξε, εξελέγη από την αδελφότητα της μονής ηγούμενος. Αν συγκρίνουμε την χρονολογία που έζησε ο Άγιος με την χρονολογία ιδρύσεως της Μονής, το 780μ.Χ. καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι θα ήταν ένας από τους πρώτους ηγούμενους της Μονής αυτής.

Αφού πολιτεύτηκε θεάρεστα και τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής του, απεδέμησεν εις Κύριον. Η εκκλησία μας τον τιμά ως Όσιον την 1η Ιανουαρίου. Μεταγενέστερος του Θεοδοσίου ηγούμενος της Μονής Τριγλείας, είναι ο Όσιος και Ομολογητής Στέφανος ο οποίος έζησε κατά τους χρόνους του Λέοντος του Αρμενίου (813-820). Νέος ακόμη υπήρξε ζηλωτής της μοναχικής πολιτείας και αργότερα εκάρη μοναχός.

Δια την ενάρετο πολιτεία του και ύστερα από παράκληση των συμμοναστών του, έγινε ηγούμενος της Μονής Τριγλείας. Μετά από πολλούς χρόνους ασκήσεως και συνετής ηγουμένης εκλήθη από τον ασεβή βασιλέα Λέοντα τον εικονομάχο. Δέχθηκε πιέσεις ν' αρνηθεί την προσκύνηση των Αγίων Εικόνων και να υπογράψει κατά της ορθοδόξου πίστεως αλλά δεν υποχώρησε.

Υπέστη πολλές βασάνους, φυλακίσθηκε και τέλος εξορίσθη.

Ταλαιπωρημένος ησθένησεν και παρέδωσεν ειρηνικά την ψυχήν του στον Κύριον, για τον οποίον εδοκίμασεν πολλούς κόπους. Η μνήμη του τιμάται την 26η Μαρτίου. Ως μοναχός της ανωτέρω Μονής αναφέρεται και ο Θεοφόρος Θωμάς.

Δυστυχώς δεν υπάρχουν στοιχεία για τον πατέρα αυτόν. Αναφέρεται ως "Θωμάς Τριγλειανός" σε κάποια αντιγραφή συναξάριων που έκανε ο Μελέτιος Συρίγος και εμπεριέχεται στον υπ' αριθμό 778 κώδικα του Μετοχίου του Παναγίου τάφου της Κων/πόλεως. Επίσης ο ίδιος ο Συρίγος έχει συντάξει "Ακολουθία των εν Τριγλεία λαφάντων θεοφόρων πατέρων ημών Στεφάνου, Θωμά και Θεοδοσίου" η οποία εμπεριέχεται στο χειρόγραφο που προανέφερα, σελ 107 έως 129. Με τον όρο Τριγλεία εννοείται εδώ η Μονή της Τριγλείας και όχι η κωμόπολη. Η κωμοπολις αρχίζει ν' αναφέρεται τον 12ο αιώνα μ.Χ. Άλλωστε και ο Συρίγος, έγραφε ακολουθίας και σε άλλους οσίους όχι στον κάθε όσιο χωριστά, αλλά κατά Μονή στην οποία ανήκουν.

Με το χαρακτηρισμό επίσης Τριγλεινός αναφέρεται ο όσιος Λουκάς που τιμάται την 27η Δεκεμβρίου και ο όσιος Μάρκος που τιμάται την 24η Νοεμβρίου. Δεν υπάρχουν όμως πληροφορίες γι αυτούς παρά δυο συναξαριακά δίστιχα.

## 3α Η Μονή Μηδικίου

Η Μονή Μηδικίου, βρίσκεται στην έξοδο της κωμοπόλεως Τριγλείας, αριστερά του δρόμου ο οποίος οδηγεί προς τα χωριά Γιαλί τσιφλίκ, Βελετλέρ κ.α. Είναι κτισμένη μέσα σε μία κατάφυτη κοιλάδα μεταξύ του λόφου "Σταυροπήδι", παραφθορά της λέξεως "Σταροπήγιον" και του λόφου των "Μικρών Αλωνιών", εις τους πρόποδας του οποίου ο Άγιος Χρυσόστομος Σμύρνης ανήγειρε μεγάλο νεκροταφείο με λαμπρό περίβολο. Ήταν γνωστή ως "Μονή των Πατέρων" χωρίς δυστυχώς να διασώζεται ποιους πατέρας εννοούσαν. Ιδρύθηκε το 780. Υπέστη επιθέσεις από τους Φράγκους (σταυροφόρους) κατά τον 12ον αιώνα, και από τους Φράγκους (σταυροφόρους) κατά τον 120ν αιώνα. Εκτός από τη φθορά που επέρχεται με το πέρασμα του χρόνου, πολλάι πυρκαϊαί αλλοίωσαν τον ναό (καθολικό) της Μονής, αφιερωμένον εις τον Άγιον Σέργιον αλλά και όλο το κτιριακό συγκρότημα της. Ο Άγγλος μεσαιωνοδίφης F.W. Hasluck παρομοίασε τον Ναόν "ως όμοιον όντα προς κοινόν μέγαν σιτοβολώνα".

Ο Άγγλος περιηγητής του 17' αιώνας, John Covel που επισκέφθηκε το 1676 την Μονή Μηδικίου και την Μονή Πελεκήτης μας διασώζει ότι η Μονή Μηδικίου είχε είκοσι πέντε μοναχούς και προ ενός έτους είχε καεί και ανοικοδομήθηκε σύμφωνα με το παλαιό σχέδιο.



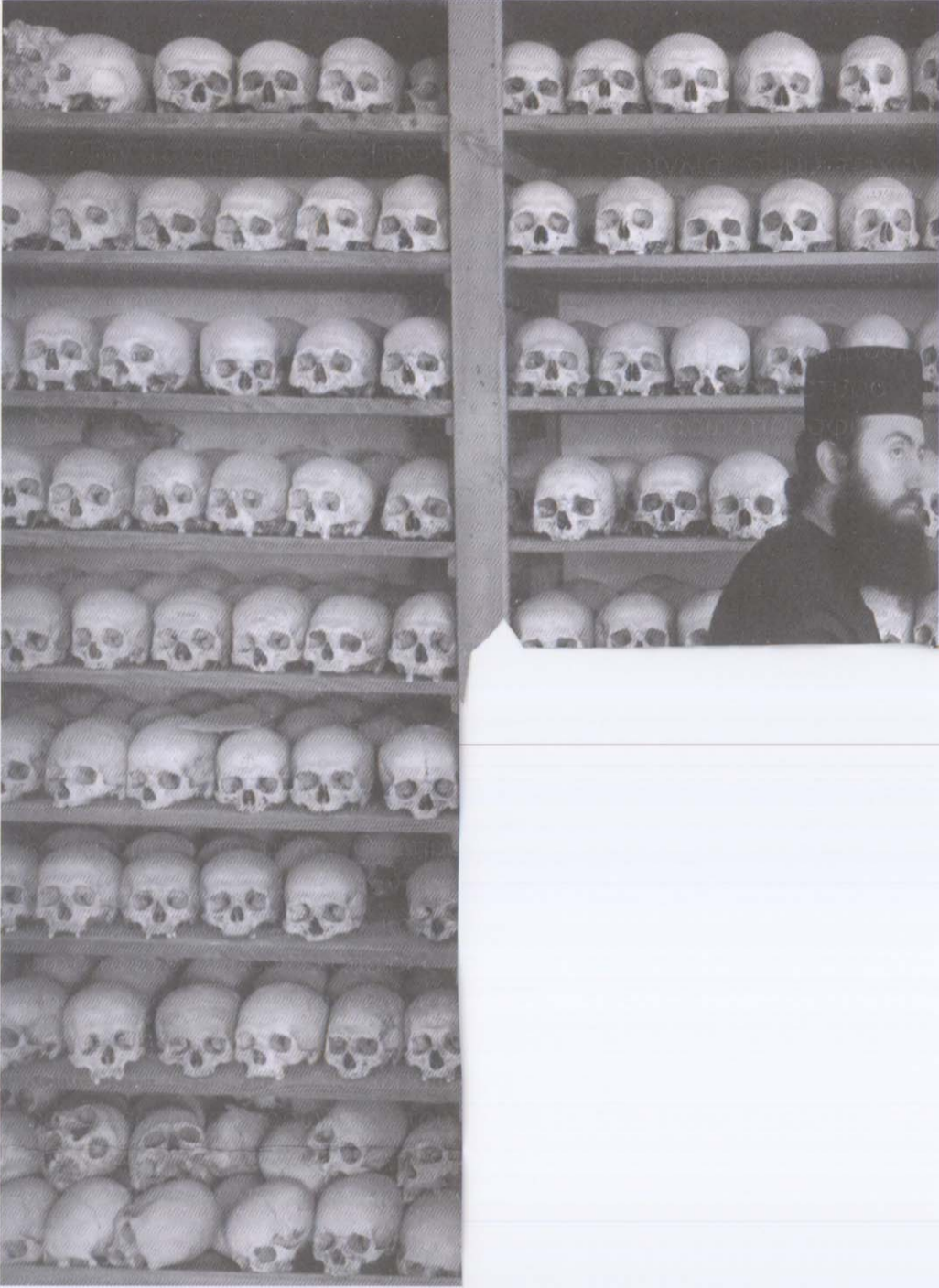
# οδοιπορικό

Το έτος 1770 καταστράφηκε από πυρκαγιά και ανακαινίσθηκε το έτος 1782

Αργότερα ανοικοδομήθηκε το 1801 πιθανόν εκ θεμελίων (στο υπέρυθρο της κυρίας εισόδου της Μονής υπάρχει κτητορική πλάκα που φέρει τη χρονολογία 1801 από το Μητροπολίτη Προύσης, Μουντανειών και Τριγλείας Ανθίμου, του εκ Δρακίας Πηλίου (1782-1807) όπως εκδήλωνε η μέχρι του 1922 σωζόμενη επιγραφή στο ιερό του Ναού.

Κατά την πυρκαγιά του 1770 κήκε δυστυχώς και η πλουσιότητα σε έντυπα και χειρόγραφα βιβλιοθήκη της.

Το 1922 σύμφωνα με τον Ευαγγελίδη, η δύναμις της Μονής ήταν τρεις μοναχοί μαζί με τον ηγούμενο, επίσης μας πληροφορεί ότι οι μοναχοί εθάπτοντο πίσω από το ιερόν όπου και επεχείρησε ανασκαφάς αλλά καμιάν επιγραφήν δεν βρήκε ν' αναφέρεται στους κεκοιμένους Πατέρας. Δυστυχώς δεν μας



Σήμερα, τίποτα δεν θυμίζει την πάλαιαν αίγλην της περιωνύμου Μονής του Μηδικίου. Διασώζεται μόνον η «Πορτάρα» της εισόδου με τη μαρμαρίνη κτητορική πλάκα που αναφέρει το όνομα της μονής. Σημαντικότεται είναι δυο πληροφορίες που αφορούν την ζωή της. Πρώτον, η μονή υπήρξεν καταφύγιον των εικονολατρών και δια τούτο υπέστη πολλά δεινά από τους εικονομάχους. Δεύτερον οι μοναχοί της εφήρμοζαν το σύστημα των «Ακοιμήτων». Διηρημένοι δηλαδή σε 3 ή 6 χορούς, έψαλλε νυχθημερόν της ακολουθίας και εκοιμώντο ολίγο κατά την διάρκειαν της ημέρας. Ο Όσιος Θεόδωρος Στουδίτης λέγει περιτών Ακοιμήτων: «όρα γάρ το γενόμενον, ψαλμοδία την ψαλμωδίαν διαδέχεται, ανάγνωσις την ανάγνωσιν μελέτην, προσευχή την προσευχήν, καθάπερ κλυκλος άγων και συνάπτων ημάς τω Θεώ»...Πρόσεξε αυτό που συμβαίνει, η ψαλμωδίαν, η ανάγνωσις, των πατερικών κοιμένων την ανάγνωση των πατερικών κειμένων η μελέτη την μελέτη, η προσευχή την προσευχήν όπως ακριβώς ένας κύκλος που μας οδηγεί και μας ενώνει με το Θεό»... Πρόσεξε αυτή που συμβαίνει, η ψαλμωδία διαδέχεται την ψαλμωδίαν, η ανάγνωσις πατερικών κειμένων, η μελέτη η προσευχή την προσευχήν όπως ακριβώς ένας κύκλος που μας οδηγεί και μας ενώνει με τον Θεόν».

Ευχαριστούμε την εταιρεία επίπλων **Καρρά-Γκουνέλα** και ιδιαίτερω τον **κ. Παναγιώτη Καρρά** για τη δωρεά στο Συλλόγου Απανταχού Τριγλιάνων δύο τραπεζιών με πορόλιθο για το γραφείο του συλλόγου. το Δ.Σ.

**KARRAS - GUNELAS**

ΜΑΡΑΣΛΗ 7, 542 49 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ  
 Τ Η Λ . : 2 3 1 0 . 3 0 8 . 7 6 4  
 ΒΟΥΛΓΑΡΗ 48-50, 542 49 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ  
 Τ Η Λ . : 2 3 1 0 . 3 2 7 . 7 7 0  
[www.karras-gunelas.gr](http://www.karras-gunelas.gr)  
 e-mail: info@karras-gunelas.gr

ΟΤΙ  
 ΝΕΑ  
 ΤΡΑΠΕΖΙΟ



**Γνωμικό:**

**ΣΩΚΡΑΤΗΣ:** Παντρέψου!

Αν βρεις μία όμορφη και καλή γυναίκα θα είσαι ευτυχισμένος. Αν βρεις μία κακιά θα γίνεις φιλόσοφος.

- Θεωρώ πολύ έξυπνο άνθρωπο αυτόν που συμφωνεί μαζί μου.
- Αν ένας άνδρας ανοίγει την πόρτα του αυτοκινήτου του στην γυναίκα του, ή είναι καινούργιο το αυτοκίνητο του ή είναι καινούργια η γυναίκα!
- ΓΙΟΣ: Ξέρεις μπαμπά σήμερα ήμουν ο μόνος που ήξερε να απαντήσει στην δασκάλα.  
 ΠΑΤΕΡΑΣ: Μπράβο παιδί μου έτσι μου μ' αρέσεις. Πάντα πίστευα στις ικανότητες σου. Και τι ρώτησε η δασκάλα σου??  
 ΓΙΟΣ: Ποιος έσπασε το τζάμι.

Νίκος Δ.



Μαμά είναι η γειτόνισσα μας αυτή που λες ότι είναι αντιπαθητική!



**ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΙ**



**ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ Α.Ε.**